

บทที่ 19

ขณะที่คุณออกไป.....จงปลดปล่อย

วัตถุประสงค์

เมื่อจบบทนี้แล้ว คุณจะสามารทำสิ่งต่อไปนี้

- เขียนข้อพระคัมภีร์สำคัญจากความทรงจำ
- บอกถึงมาร 3 ประเภทใหญ่ ๆ ที่โจมตีร่างกาย จิตใจและวิญญาณของมนุษย์
- อธิบายคุณค่าของของประทานการจำแนกวิญญาณในการจัดการกับฤทธิ์อำนาจของมาร
- อธิบายว่าการถูกผีมารเข้าครอบงำความคิดหมายถึงอะไร
- บอกถึงลักษณะของคนที่ถูกมารครอบงำ
- อธิบายว่าการถูกกดขี่จากมารหมายถึงอะไร
- อธิบายลักษณะของคนที่ถูกผีมารกดขี่เขา
- อธิบายว่าการถูกผีเข้าหมายถึงอะไร
- บอกถึงลักษณะของคนที่ถูกผีเข้า
- สรุปงานรับใช้ของพระเยซูที่เกี่ยวกับฤทธิ์อำนาจของผีมาร
- ให้แนวทางในการเอาชนะอำนาจของผีมาร

ข้อพระคัมภีร์สำคัญ

“พระองค์ทรงเรียกสาวกสองคนของพระองค์มา แล้วก็ประทานอำนาจให้เขาขับผีร้ายออกได้และให้รักษาโรคและความเจ็บไข้ทุกอย่างให้หายได้” มัทธิว 10:1

คำนำ

เป็นเวลานานมาแล้วที่กิจการของมารถูกละเลยโดยคิดว่าเป็นความประหลาดแปลกๆของคณนอกศาสนา ไม่ได้คิดว่าเป็นปัญหาที่เข้ามาบุกรุกชีวิต บ้าน คริสตจักรและชาติเลย

แต่มีใครรอบๆตัวคุณที่ถูกทรมาน เดือดร้อนและซ้ายังถูกรักษาโดยอำนาจของความมืดที่เรียกว่า มาร พระเยซูทรงรับใช้แก่คนที่ถูกกระหนาบจากอำนาจของผีมาร (กิจการ 10:36) และพระองค์ทรงมอบหมายสาวกของพระองค์ให้ทำเช่นเดียวกัน เมื่อเขาไปประกาศข่าวประเสริฐแห่งอาณาจักร (มัทธิว 10:1)

บทนี้เสนอแนวทางในการรับใช้กับผู้ที่ถูกระทบจากฤทธิ์อำนาจของผีมาร ผู้ที่ถูกมารคุมขัง ต้องถูกปลดปล่อยให้เป็นอิสระเสียก่อนจึงจะรับข่าวประเสริฐได้

สถาบันฮาร์เวสท์ไทม์เสนอหลักสูตรที่ชื่อว่า “ยุทธวิธีฝ่ายวิญญาณ : คู่มือสำหรับสงครามฝ่ายวิญญาณ” ซึ่งบอกรายละเอียดของกิจการของซาตานและพลังอำนาจของผีมาร ถ้าคุณยังไม่คุ้นเคยกับสงครามฝ่ายวิญญาณ คุณควรศึกษาหลักสูตรนี้ก่อนที่คุณจะเริ่มดำเนินงานรับใช้ในการปลดปล่อยคนจากผีมาร

พระเยซูและผีมาร

งานรับใช้ของพระเยซูแสดงให้เห็นชัดว่าวิญญาณของผีมารเป็นพลังอำนาจที่แท้จริงแห่งความชั่วร้าย เมื่อพระเยซูทรงสอนเกี่ยวกับผีมารและการที่พระองค์ทรงจัดการกับมันได้ให้ข้อมูลที่ทรงคุณค่าเกี่ยวกับยุทธวิธีของซาตาน

พระเยซูทรงยอมรับความจริงที่ว่าซาตานเป็นผู้ปกครองของผีมารจำนวนหนึ่ง พระองค์ทรงสอนถึงความเป็นจริงและอำนาจของผีมาร พระองค์ตรัสว่าการขับอำนาจของผีมารให้ออกไปได้เป็นเครื่องหมายหนึ่งที่แสดงว่าแผ่นดินของพระเจ้ามาถึงแล้ว จงอ่าน มัทธิว 12:22-30, มาระโก 3:22-27, และลูกา 11:14-23 เพื่อสรุปถึงสิ่งที่พระเยซูทรงสอนเกี่ยวกับผีมาร

งานรับใช้ส่วนใหญ่ของพระเยซูประกอบด้วยการจัดการกับอำนาจของผีมาร ตัวอย่างของพระเยซูและสิทธิอำนาจในพระนามของพระองค์เป็นพื้นฐานของพระคัมภีร์ในการจัดการกับผีมาร

พระเยซูทรงรับใช้ต่อ “ทุกคน” ที่มาหาพระองค์พร้อมกับปัญหาด้านผีมาร เปโตรกล่าวถึงพระเยซูว่า

“คือเรื่องพระเยซูชาวนาซาเร็ธ ว่าพระเจ้าได้ทรงเจิมพระองค์ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และด้วยฤทธานุภาพอย่างไรและพระเยซูเสด็จไปกระทำคุณประโยชน์และรักษาบรรดาคนซึ่งถูกมารเบียดเบียน เพราะว่าพระเจ้าทรงสถิตกับพระองค์” กิจการ 10:38

มารปฏิบัติงานอย่างไร ?

ซาตานใช้ให้มารมาต่อต้านพระเจ้า แผนการและจุดประสงค์และประชากรของพระองค์ มันยังทำสงครามต่อผู้ที่ไม่เชื่อเพื่อไม่ให้เขาได้รู้ความจริงแห่งข่าวประเสริฐ

มารควบคุมในขอบเขตอาณาบริเวณพิเศษ (เทพผู้ครอง) เช่น เจ้าผู้พิทักษ์เปอร์เซียที่กล่าวไว้ในดาเนียล 10:12-13 มารยังทำงานผ่านทางบุคคลิกภาพของคน ทางชายและหญิงเพื่อให้วัตถุประสงค์ของซาตานสำเร็จในโลกนี้

การต่อต้านพระประสงค์ของพระเจ้าเป็นวัตถุประสงค์ใหญ่ของซาตาน คำว่า “ซาตาน” หมายถึง “ศัตรู” ซาตานเป็นศัตรูของพระเจ้าเป็นประการแรก (โยบ 1:6, มัทธิว 13:39) และเป็นศัตรูของมนุษย์เป็นประการที่สอง (เศคาริยาห์ 3:1, เปโตร 9:25)

มารมีธรรมชาติ (ลักษณะ) ต่างๆกัน ปฏิบัติงานในลักษณะวิญญานของความเจ็บป่วย วิญญานแห่งการล่อลวงและวิญญานแห่งความสกปรก ไม่สะอาด ซาตานใช้วิญญานเหล่านี้ให้ทำสงครามต่อสู้กับมนุษย์ทั้งทางร่างกาย จิตใจและวิญญาน

วิญญานแห่งความอ่อนแอไม่แข็งแรง (สุขภาพไม่ดี)

มีวิญญานต่าง ๆ ที่ก่อความเดือดร้อนต่อร่างกายของผู้เชื่อเช่นเดียวกับที่ทำต่อผู้ไม่เชื่อ
จงอ่าน ลูกา 13:10-17 หญิงคนนี้ได้ถูกรบกวนจากวิญญานแห่งความอ่อนแอ
เธออยู่ที่การนมัสการในวันสะบาโตและพระเยซูทรงเรียกเธอว่า “บุตรสาวของอับราฮัม” ให้เรารู้ว่าเธอคงเป็นผู้ติดตามพระเจ้า อย่างไรก็ตามร่างกายของเธอถูกรบกวนจากซาตานมาเป็นเวลาถึง 18 ปี
ตัวอย่างอื่น ๆ ของอำนาจของมารที่รบกวนร่างกายจะเห็นได้ใน มัทธิว 12:22, 17:15-18, กิจการ 10:38, 2 โครินธ์ 12:7

วิญญานแห่งการล่อลวง

วิญญานเหล่านี้รบกวนวิญญานของมนุษย์ ล่อลวงให้เขาเชื่อคำสอนเท็จต่าง ๆ ซึ่งทำให้ถูกพิพากษาไปสู่การลงโทษนิรันดร์ เป็นวิญญานของหลักความเชื่อเทียมเท็จลัทธิต่าง ๆ พระคริสต์เทียมเท็จและครูสอนเท็จ

“พระวิญญานได้ตรัสไว้อย่างชัดเจนว่า ต่อไปภายหน้าจะมีบางคนละทิ้งความเชื่อ โดยหันไปเชื่อฟังวิญญานที่ล่อลวง และฟังคำสอนของพวกเขาผิดๆ” 1 ทิโมธี 4:1

วิญญานแห่งการล่อลวงนี้ทำการหลอกลวง มักจะทำอัศจรรย์ซึ่งทำให้บางคนเชื่อว่าเขามาจากพระเจ้า

“ด้วยว่าผีเหล่านั้นเป็นผีร้ายกระทำหมายสำคัญ มันออกไปหากษัตริย์ทั้งปวงทั่วพิภพ เพื่อให้บรรดากษัตริย์เหล่านั้นร่วมกันทำสงครามในวันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด” วิวรณ์ 16:14

“คนนอกกฎหมายนั้นจะมาโดยการดลบันดาลของซาตาน พร้อมกับการอิทธิฤทธิ์ต่างๆ และหมายสำคัญ และการอัศจรรย์แห่งความเท็จ และอุบายอธรรมต่างๆ สำหรับคนเหล่านั้นที่จะต้องพิณาศเพราะเขาทั้งหลายไม่ได้รับความจริงเพื่อจะรอดได้” 2 เธสะโลนิกา 2:9-10

วิญญานแห่งการล่อลวงรวมถึง “วิญญานแห่งการทำนายโชครະตา” ที่กล่าวไว้ในกิจการ “เมื่อเรากำลังออกไปยังที่สำหรับอธิษฐาน มีทาสสาวคนหนึ่งที่มีผีหมอดูเข้าได้มาพบกับเรา เขาทำการทายให้นายของเขาได้เงินเป็นอันมาก” กิจการ 16:16

วิญญานแห่งการทำนายโชครະตานี้กระทำการในหมอดู พ่อมดหมอผี ดูลายมือ ลูกแก้วกลม และการอ่านใบชา วิญญานของการทำนายโชครະตาพยากรณ์อนาคตหรือค้นพบความรู้สึกซึ่งไม่รู้ตาม

ธรรมชาติ ซึ่งไม่ใช่วิธีของพระคัมภีร์ มีคำเตือนให้ระวังวิญญาณเหล่านี้ไว้ใน เลวีนิติ 19:31, 20:6, เฉลยธรรม
บัญญัติ 5:9, 18:10, เลวีนิติ 20:27, และซามูเอล 28:3

วิญญาณแห่งการล่องลอยทำให้จิตสำนึกเสียไป ล่องลอย หลอก ทำให้หลง ทำให้สนใจ ทำให้
หลงเสน่ห์ ตื่นเต้น เร้าใจ ดึงดูดใจและหลอกกลวง

วิญญาณแห่งการล่องลอยกระทำการโดยก่อให้เกิด “ความโหดร้ายฝ่ายวิญญาณในสถาน
ฟ้าอากาศ” มันมีอยู่และทำการในลัทธิต่าง ๆ และที่ได้ก็ตามที่มีความผิดพลาดทางหลักข้อเชื่ออยู่ ซาตาน
ต้องการให้คนมานมัสการมันและจะรับเอาทุกวิถีทาง วิญญาณแห่งการล่องลอยหลอกชายและหญิงให้
นมัสการรูปเคารพและแม่แต่คนมัสการซาตานเอง

วิญญาณที่ไม่สะอาด (ผีโสโครก)

ฤทธิ์อำนาจของผีมารชนิดนี้รบกวนธรรมชาติฝ่ายวิญญาณของมนุษย์ มันทำให้เกิดความ
ประพาศที่เสื่อมศีลธรรม ความคิดที่ไม่สะอาด การล่องให้หลงและยุทธวิธีอื่นๆของซาตานที่ใช้ผูกมัดชายและ
หญิง

เมื่อซาตานควบคุมคนแต่ละคนด้วยวิญญาณที่ไม่สะอาด มันก็สามารถปฏิบัติการในบ้าน
คริสตจักรและชาติทั้งหมดเพราะว่ากลุ่มคนเหล่านี้ประกอบด้วยคนแต่ละคน ซาตานจึงทำงานในระดับต่างๆ
กับของโครงสร้างในสังคม

ตัวอย่างของวิญญาณที่ไม่สะอาด ดู มัทธิว 10:1, 12:43, และมาระโก 1:23-26

การกดขี่ การครอบงำ การครอบครอง

วิญญาณชั่วอาจกดขี่ผู้คนได้ การกดขี่เบียดเบียน หมายถึง การต่อต้านหรือผูกมัดจาก
ภายนอก

วิญญาณชั่วทำการกดขี่ได้หลายวิธี ซึ่งก่อให้เกิดความเศร้าหดหู่ใจ สร้างสถานการณ์ทาง
ด้านลบและใส่ความคิดผิด ๆ เข้าไปในใจเช่น ความคิดที่จะฆ่าตัวตาย การผิดศีลธรรม ความไม่เชื่อ ความ
กลัว เป็นต้น มารสร้างสถานการณ์และสภาวะที่ล่องลอยคนให้ทำบาป

“คือเรื่องพระเยซูชวาวนาซาเวีร์ ว่าพระเจ้าได้ทรงเจิมพระองค์ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และ
ด้วยฤทธานุภาพอย่างไร และพระเยซูเสด็จไปกระทำคุณประโยชน์และรักษาบรรดาคนซึ่งถูกมารเบียดเบียน
เพราะว่าพระเจ้าทรงสถิตกับพระองค์” กิจการ 10:38

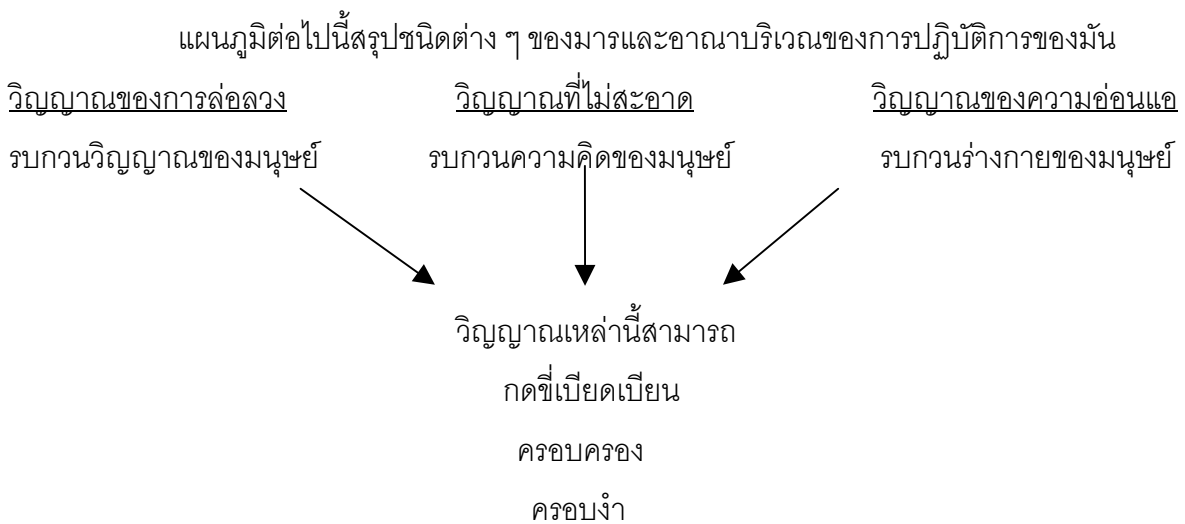
มารเข้าครอบครองมนุษย์ การครอบครองคือสภาวะที่วิญญาณชั่วตัวหนึ่งหรือหลายตัว
(มาร) เข้าอาศัยในร่างกายมนุษย์และควบคุมเขาให้เป็นเหยื่อโดยสิ้นเชิงเพื่อให้ทำตามใจของมัน บางคน
ชอบใช้คำว่า “ถูกผีเข้า” มากกว่าใช้ว่าครอบครอง แต่เมื่อดูตามคำแล้ว คนที่ถูกมารครอบครองก็เป็นเจ้าของ
บ้านให้ที่อยู่อาศัยแก่มาร

การครอบครองอาจเกิดขึ้นด้วยความเต็มใจ คนอาจต้องการให้วิญญาณเข้าครอบครอง เพื่อให้เขามีอำนาจกระทำการทรงเจ้าเข้าผี ให้คำแข่งสาป กลายเป็นพอมดหรือให้มีอำนาจเหนือธรรมชาติอื่นๆ

การครอบครองอาจเกิดอย่างไม่เต็มใจ คน ๆ หนึ่งไม่ปรารถนาที่จะถูกครอบครอง แต่อาจโดยทางความคิดที่บาป การกระทำหรือการติดต่อสัมพันธ์กับลัทธิต่าง ๆ การครอบครองจึงเกิดขึ้นได้

อำนาจของมารที่กระทำการในบิดามารดาและบาปของบิดามารดาอาจมีผลกระทบต่อลูกหลานได้ (ดู อพยพ 20.5, 34.7 และ เฉลยธรรมบัญญัติ 5.9) ซึ่งทำให้เกิดการครอบครองของมารหรือการกดขี่เบียดเบียนของมารในตัวลูก ๆ ตามที่บันทึกไว้ใน มาระโก 7.24-30 และ 9.17-21

มีอีกสิ่งหนึ่งคือ การครอบงำ ของมาร เป็นสภาวะที่คนถูกครอบงำโดยมีความสนใจในมารหรือยุ่งเกี่ยวกับมาร เป็นความสนใจที่ผิดปกติเกี่ยวกับการใช้เวทมนต์ มารและซาตานซึ่งควบคุมความสนใจและกระทำด้วยวิธีผิดศีลธรรม การถูกครอบงำด้วยอำนาจของมารอาจนำไปสู่การถูกครอบครองด้วยมาร

มารรบกวนผู้เชื่อได้ไหม ?

ผู้เชื่อที่แท้จริงไม่ถูกครอบครองโดยมารเพราะว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่อาศัยอยู่ในที่เดียวกับวิญญาณชั่ว

“ท่านไม่รู้หรือว่าร่างกายของท่านเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งสถิตอยู่ในท่าน ซึ่งท่านได้รับจากพระเจ้า ท่านไม่ใช่เจ้าของตัวท่านเอง พระเจ้าได้ทรงซื้อท่านไว้แล้วด้วยราคาสูง เพราะฉะนั้นท่านจงถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าด้วยร่างกายของท่านเถิด” 1 โครินธ์ 6:19-20

เมื่อคุณเป็นของพระเจ้าและเต็มด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ คุณก็ไม่อาจที่จะเป็นของซาตานและเต็มด้วยวิญญาณของมันในเวลาเดียวกัน พระวิญญาณบริสุทธิ์จะไม่อยู่ใน “วิหาร” เดียวกับซาตาน

แต่ไม่ได้หมายความว่าผู้เชื่อไม่อาจถูกรับจนจากอำนาจของมาร เราต่อสู้กับอำนาจเหล่า

ซาตานใช้อำนาจของมารเพื่อโจมตีผู้เชื่อจากภายนอกโดยการกดขี่ข่มเหงซึ่งเป็นอาการที่เราได้พบไปแล้ว แต่เขาไม่สามารถครอบครองผู้เชื่อได้

“การครอบครอง” หมายถึง การเข้ามายุ่งเกี่ยวภายใน การ“กดขี่เบียดเบียน” หรือ ผูกมัด หมายถึง ควบคุมจากภายนอก

กิจกรรมต่าง ๆ ของผู้เชื่ออาจถูกนำพาโดยวิธีของซาตานก็ได้ถ้าเขายอมให้อำนาจของมารมากดขี่เบียดเบียนเขา การกดขี่หรือการผูกมัดโดยอำนาจชั่วร้ายทำให้ซาตานใช้เขาเพื่อจุดประสงค์ที่ชั่ว สิ่งนี้เกิดขึ้นกับเปโตร สาวกของพระเยซูถูกซาตานใช้ให้พยายามหันเหความสนใจของพระเยซูจากการทนทุกข์เพราะบาปของมนุษยชาติ

เมื่อพระเยซูทรงอธิบายถึงการทนทุกข์ที่พระองค์ต้องเผชิญ เปโตรกล่าวว่า

“.....พระองค์เจ้าข้า ให้เหตุการณ์นั้นอยู่ห่างไกลจากพระองค์เถิด อย่าให้เป็นอย่างนั้นแก่พระองค์เลย” มัทธิว 16:22

พระเยซูตรัสกับเปโตรว่า “อ้ายซาตาน จงไปให้พ้น เจ้าเป็นเครื่องกีดขวางเราเพราะเจ้าคิดอย่างคน มิได้คิดอย่างพระเจ้า” มัทธิว 16:23

พระเยซูไม่ได้หมายความว่าเปโตรเป็นซาตาน พระองค์เพียงแต่รับรู้ว่าในขณะที่นั้นเปโตรได้ยอมให้ซาตานกระทำงานผ่านตัวเขา เขาไม่ได้ถูกผีมารเข้าครอบครอง แต่เขายอมให้วิญญาณของซาตานมา มีอิทธิพลต่อเขา

โดยการกระทำของเขาเอง ผู้เชื่อได้ให้ที่ว่างแก่ซาตานที่จะใช้เขาได้ (เอเฟซัส 4:27)

เมื่อคนๆหนึ่งบังเกิดใหม่ ชื่อของเขาถูกจดไว้ในหนังสือพิเศษของสวรรค์เรียกว่าหนังสือแห่งชีวิต คนที่ชื่อเขาอยู่ในหนังสือนี้เท่านั้นที่จะเป็นพลเมืองถาวรของสวรรค์ชั่ววันนิรันดร์

“และถ้าผู้ใดที่ไม่มีชื่อจดไว้ในหนังสือชีวิต ผู้นั้นก็ถูกทิ้งลงไปในบึงไฟ” ยอห์น 20:15

เป็นไปได้ที่ชื่อของคุณอาจถูกเขียนไว้ในหนังสือแห่งชีวิต แต่ภายหลังถูกลบออกเสีย เพราะว่าได้หันหลังกลับไปดำเนินชีวิตที่บาป

“ผู้ใดมีชัยชนะ ผู้นั้นจะสวมเสื้อสีขาวและเราจะไม่ลบชื่อผู้นั้นออกจากหนังสือแห่งชีวิต เราจะรับรองชื่อผู้นั้นต่อพระพักตร์พระบิดาของเรา และต่อหน้าเหล่าทูตสวรรค์ของพระองค์” ยอห์น 3:5

อัครทูตเปาโลแสดงความห่วงใยว่าเขาจะไม่ถูก “ขว้างทิ้ง” หลังจากที่ได้เทศนาแก่ผู้อื่น

“แต่ข้าพเจ้าก็ทบทวีร่างกายให้มันแข็งจนอยู่มือ เพราะเกรงว่าเมื่อข้าพเจ้าได้ประกาศข่าวประเสริฐแก่คนอื่นแล้ว ตัวข้าพเจ้าเองจะเป็นคนที่ใช้การไม่ได้” 1 โครินธ์ 9:27

เปาโลรู้ว่าความบาป โดยเฉพาะอย่างยิ่งบาปของเนื้อหนังที่ไม่ได้สารภาพและทำต่อไปเรื่อย ๆ ย่อมมีผลให้สูญเสียจิตวิญญาณของเขาเอง แม้ว่าเขาจะเทศนาให้ผู้อื่นฟังก็ตาม

โดยการทำบาปต่อไปเรื่อย ๆ ในที่สุด คุณก็จะจบลงในสภาวะหลงหาย หมายความว่า คุณจะไม่เป็นสาวกที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์

ถ้าคุณยังคงทำบาปต่อเนื่องและไม่ได้สารภาพ ไม่มีผู้ใดจะบอกคุณได้ว่าถึงจุดใดที่คุณหยุดเป็นสาวกแท้ของพระเยซูและกลับกลายเป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักรของซาตานอีก

พระเจ้าทรงเป็นผู้ตัดสินจุดนี้ แต่เมื่อมันเกิดขึ้นแล้วคุณกำลังเปิดตัวเองออกสู่การโจมตีของศัตรูที่ใหญ่ยิ่งกว่าเดิม รวมทั้งการที่คุณอาจถูกमारเข้าครอบครองได้

เหตุนี้จึงเป็นสิ่งสำคัญเมื่อคุณทำบาปต้องรับสารภาพทันทีและหันเสียจากความอธรรม

“ถ้าเราสารภาพบาปของเรา พระองค์ทรงสัตย์ซื่อและเที่ยงธรรม ก็จะทรงโปรดยกบาปของเรา และจะทรงชำระเราให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น ถ้าเรากล่าวว่าเราไม่ได้ทำบาป ก็เท่ากับเราทำให้พระองค์เป็นผู้ตรัสมุสา และพระดำรัสของพระองค์ก็มีได้อยู่ในเราทั้งหลายเลย” 1 ยอห์น 1:9-10

พระเยซูถูกเรียกว่าเป็นพระวาทนะของพระเจ้าในหลาย ๆ แห่งในพระคัมภีร์ ถ้าพระวาทนะของพระเจ้าไม่ได้อยู่ในตัวคุณแล้ว พระเยซูก็ไม่ได้ทรงประทับอยู่ในตัวคุณเช่นกัน

มารควบคุมได้อย่างไร ?

มารควบคุมคนได้หลายวิธีดังต่อไปนี้

คนรุ่นต่าง ๆ

มารอาจกดขี่หรือครอบครองคนเพราะว่าได้เคยกดขี่หรือครอบครองบิดามารดามาก่อน ทำให้เกิดอิทธิพลของมารเหนือชีวิตของลูก ๆ (อพยพ 20:5, 34:7, เฉลยธรรมบัญญัติ 5:9)

ความคิดจิตใจ

ความคิดเป็นสนามรบที่สำคัญของซาตาน ถ้าซาตานสามารถควบคุมความคิดของคุณได้ในที่สุด มันก็จะควบคุมการกระทำของคุณ การขาดการควบคุมจิตใจในที่สุดจะทำให้ขาดการใช้เจตนาซึ่งนำไปสู่ความประพฤติที่บาป

การดำเนินต่อไปในความคิดและการกระทำที่บาปอาจนำไปสู่การถูกมารกดขี่และถูกครอบครอง ซึ่งในที่สุดจะนำไปสู่จิตใจที่ถูกสาปแช่งเช่นที่อธิบายไว้ใน โรม 1 ซึ่งเป็นความคิดจิตใจที่ถูกควบคุมโดยความคิดชั่วร้ายอย่างสิ้นเชิง

มารอาจเข้ามาสู่เราโดยการใช้อำนาจเพื่อเปลี่ยนแปลงจิตใจด้วยซึ่งลดความสามารถของคนที่จะต่อสู้กับมารและให้หนทางแก่มารเพิ่มขึ้น คำสอนเรื่อง “การล้างสมอง” หรือ “การควบคุมจิตใจ” ก็เป็นทางให้มารเข้ามาสู่คนด้วย

การกระทำที่บาป

ความคิดที่บาปในไม่ช้าก็นำไปสู่การกระทำที่บาป ตัวอย่างเช่น ความคิดเรื่องการล่วงประเวณีทำให้เกิดการกระทำจริงๆในการล่วงประเวณีสำเร็จลง ความบาปคือการกบฏและความคิดและการกระทำที่กบฏทำให้อิทธิพลของมารเข้ามาสู่คนได้

เมื่อผู้เชื่อยังคงดำเนินต่อไปในความคิดและการกระทำที่บาป เขาก็ให้ “ที่อยู่” แก่มาร (เอเฟซัส 4:27) เขาให้ที่ว่างฝ่ายวิญญาณมากขึ้นแก่การปฏิบัติงานของศัตรู

ความบาปในการเข้าไปเกี่ยวข้องกับการใช้เวทย์มนต์ รวมทั้งการใช้วัตถุ หนังสือต่าง ๆ การทวงเจ้าเข้าผี ฯลฯ เป็นการปฏิบัติที่เป็นอันตรายและดึงดูดให้อำนาจของมารเข้ามาสู่คน

ผู้ไม่เชื่อที่มีชีวิตในความบาปก็เปิดโอกาสให้มารกดขี่และครอบครอง คนที่เป็นของซาตานและไม่มีประสบการณ์แห่งการบังเกิดใหม่ในพระเยซูคริสต์ก็เป็นของมันเพื่อให้มันใช้กดขี่และครอบครองตามที่มันต้องการ

ความปรารถนา

บางคนมีความปรารถนาขอซาตานให้เขาอยู่ใต้การควบคุมของอำนาจมารโดยมีจุดประสงค์ต้องการอำนาจเหนือธรรมชาติเพื่อล่าแแดงอิทธิปาฏิหาริย์ต่างๆ

“บ้านที่ว่างเปล่า”

มารเห็นว่าร่างกายของคนที่มีมันเข้าอยู่อาศัยเป็นบ้านของมัน (มัทธิว 12:44)

เมื่อคนซึ่งได้รับการปลดปล่อยจากอำนาจของมารไม่ได้เติมบ้านฝ่ายวิญญาณของเขาให้เต็มด้วยประสบการณ์ของการบังเกิดใหม่และเต็มด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ มารก็อาจเข้ามาอีกได้

การอนุญาต

บางทีพระเจ้าทรงอนุญาตให้อำนาจของมารทำงานเพื่อให้จุดประสงค์พิเศษบางอย่างสำเร็จลง ซึ่งอาจอนุญาตให้เป็นการทดลองผู้เชื่ออย่างเช่นในกรณีของโยบและอาจเป็นการพิพากษาความบาป เช่น ในกรณีของกษัตริย์ซาอูล

ใครเป็นผู้จัดการกับอำนาจของมาร

เราต้องไม่ปล่อยให้ผู้รับใช้อาชีพเป็นผู้จัดการกับอำนาจของมาร พระเยซูตรัสว่า ผู้เชื่อทุกคนต้องมีความสามารถที่จะเอาชนะอำนาจของมารได้

“มีคนเชื่อที่โหดร้ายสำคัญเหล่านี้จะบังเกิดขึ้นที่นั่นคือเขาจะขับผีออกโดยนามของเรา...”
มาระโก 16:17

พระเยซูทรงให้ความสามารถแก่สาวกของพระองค์ให้จัดการกับอำนาจของมาร พระองค์ทรงมอบหมายอำนาจดังกล่าวแก่สาวก

“พระองค์ทรงเรียกสาวกสิบสองคนของพระองค์มา แล้วก็ประทานอำนาจให้เขาขับผีร้ายออกได้และให้รักษาโรคและความเจ็บไข้ทุกอย่างให้หายได้” มัทธิว 10:1

“พระองค์ทรงเรียกสาวกสิบสองคนมา แล้วทรงใช้เขาให้ออกไปเป็นคู่ ๆ ทรงประทานอำนาจให้เขาขับผีร้ายออกได้” มาระโก 6:7

พระองค์มอบหมายอำนาจเดียวกันนี้แก่ผู้เชื่อทุกคน

“จะมีคนเชื่อที่ไหน หมายถึงสำคัญเหล่านี้จะบังเกิดขึ้นที่นั่น คือ เขาจะขับผีออกโดยนามของเราเขาจะพูดภาษาแปลก ๆ” มาระโก 16:17

“จงรักษาคนเจ็บป่วยให้หาย คนตายแล้วให้ฟื้น คนโรคเรื้อนให้หายสะอาด และจงขับผีให้ออก ท่านทั้งหลายได้รับเปล่า ๆ จงให้เปล่า ๆ” มัทธิว 10:8

ไม่มีพื้นฐานใด ๆ ในพระคัมภีร์ที่จะเชื่อว่าพระเจ้าทรงตั้งใจให้งานรับใช้ที่สำคัญนี้จำกัดอยู่เฉพาะคนกลุ่มหนึ่งเท่านั้น ชาววาสซีอัส ฟิลิป ถูกพระเจ้าใช้ให้ไปขับวิญญาณชั่วออกไปในเมืองสะมาเรีย (กิจการ 8)

แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าผู้เชื่อควรวิ่งเข้าไปเผชิญกับอำนาจของมารโดยไม่ได้เตรียมตัวให้เหมาะสมถูกต้องเสียก่อน ดังที่บุตรของเสวาพบมา (กิจการ 19)

จำเป็นที่ผู้เชื่อจะต้องไม่สนใจกับเรื่องมารมากเกินไป เราไม่ได้ถูกเรียกให้มายุ่งเรื่องมารเป็นเรื่องสำคัญ ไม่มีของประทานฝ่ายวิญญาณ “การขับผีมาร” เลย

แต่คุณต้องไม่กลัวอำนาจของมาร เมื่อเผชิญกับคนที่ถูกมารรบกวน คุณควรมีอำนาจจากพระเจ้าที่จะปลดปล่อยเขา

ตรวจพบว่ามีผีมารอยู่ที่ไหน ?

การเอาชนะอำนาจของมารนั้น จำเป็นที่เราต้องรู้ว่ามันอยู่ที่นั่นและรู้กลยุทธ์ของมัน พระวิญญาณบริสุทธิ์ให้ของประทานฝ่ายวิญญาณเพื่อจุดประสงค์นี้ ของประทานนี้เรียกว่า “การจำแนกวิญญาณ” (1 โครินธ์ 12:10)

การจำแนก หมายถึง “ค้นพบ ประเมินและทำความเข้าใจความแตกต่างระหว่าง” ของประทานแห่งการจำแนกวิญญาณ ช่วยให้ผู้เชื่อสามารถแยกแยะวิญญาณที่กระทำการในตัวผู้อื่น ช่วยให้เราค้นพบ ประเมิน และบอกถึงวิญญาณชั่ว

ของประทานแห่งการจำแนกวิญญาณเป็นสิ่งที่สำคัญมากเมื่อเราจัดการกับอำนาจของมาร ช่วยให้คุณแยกแยะได้ทันทีว่าคนนั้นๆมีวิญญาณชั่วกระทำการผ่านตัวเขาหรือต่อสู้อาณาหรือไม่ว่า และยังป้องกันการหลอกลวง ที่มาจากวิญญาณที่ล่อลวงหรือที่พูดเท็จอีกด้วย ผู้ที่มีของประทานนี้สามารถรู้ได้ถึงกลยุทธ์อันชั่วร้ายและแรงจูงใจของอำนาจของมาร

ตัวอย่าง เช่น คนหูหนวกและเป็นใบ้บางคน (ตามที่มีในพระคัมภีร์) เกิดขึ้นจากวิญญาณชนิดหนึ่งแต่คนหูหนวกและเป็นใบ้คนอื่นอาจเกิดจากผลของอุบัติเหตุหรือความเจ็บป่วย การจำแนกวิญญาณย่อมทำให้คุณสามารถตัดสินใจได้ว่าอะไรเป็นสาเหตุที่อยู่เบื้องหลังสภาวะนั้น ๆ ซึ่งทำให้คุณรับใช้ได้อย่างเฉพาะเจาะจงขึ้น

ต่อไปนี้เป็นอาการบางอย่างของกิจการของผีมาร

การครอบงำของผีมาร รู้ได้จากการเข้ายุ่งเกี่ยวกับผีมาร ซาตาน หรือการใช้เวทย์มนต์อย่างผิดปกติและอย่างควบคุมไม่ได้ คนเช่นนี้อาจเข้าไปยุ่งเกี่ยวเล่น ๆ กับการใช้เวทย์มนต์คาถา มักยกความเชื่อถือทุกอย่างให้แก่ซาตานหรือมาร หรือยุ่งอยู่กับการศึกษาเรื่องของมารและซาตาน

การกดขี่เบียดเบียนของมาร อาจรู้ได้โดยหมายสำคัญต่อไปนี้

1. การผูกมัดทางร่างกาย “บุตรสาวของอับราฮัม” ผู้ที่พระเยซูทรงปลดปล่อยจากวิญญาณแห่งความอ่อนแอ ถูกผูกมัดทางร่างกาย (ลูคา 13:10-17) ความเจ็บป่วยที่ต่อเนื่องเป็นระยะเวลานานอาจเป็นการเบียดเบียนของมาร

ความเจ็บป่วยทุกอย่างไม่ได้เกิดจากอำนาจของมาร ความเจ็บป่วยบางประการเกิดจากการล่วงละเมิดกฎธรรมชาติ เช่น ไม่กินอาหารอย่างถูกต้องหรือดื่มน้ำที่ไม่สะอาด ความเจ็บป่วยบางอย่างเป็นการทดสอบ กษัตริย์ผู้หนึ่งในพระคัมภีร์ซึ่งไม่ได้ถวายเกียรติแด่พระเจ้าถูกหนอนกินลำไส้ตาย !

2. การกดขี่ทางความคิด ความเดือดร้อนในจิตใจหรือความคิด เช่น ความทรมานทางจิตใจ

ความสับสน ความสงสัย การสูญเสียความทรงจำ ความไม่รู้จักพักผ่อน ความไม่สามารถหาเหตุผลหรือฟังผู้อื่น ความช่างพูดที่ผิดปกติ หรือการเก็บตัวอาจแสดงออกให้เห็นได้

ปัญหาทางจิตใจทั้งหมดไม่ได้มาจากซาตาน ความท้อใจ ความเศร้าหดหู่ใจและการหลงทิศอาจเกิดจากการแพ้อาหารบางชนิดหรือการไม่สมดุลย์ของสารเคมีในสมอง

พระเจ้าทรงสามารถที่จะแก้ไขปัญหาและความเจ็บป่วยทางจิตใจที่ไม่ได้เกิดจากอำนาจของมาร เช่นเดียวกับทรงสามารถนำการปลดปล่อยในกรณีที่เกิดจากมาร

แต่ต้องระวังให้ดีที่จะไม่จัดเอาความเจ็บป่วยทั้งหมดหรือปัญหาทางจิตใจว่าเกิดจากวิญญาณของมาร บางทีเพียงแค่เปลี่ยนวิถีกินอาหารหรือเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตเสียใหม่ก็จะช่วยลดปัญหาได้ ถ้าเกิดจากสาเหตุตามธรรมชาติ เช่น กินอาหารไม่ถูกต้องหรือดื่มน้ำที่ไม่สะอาด

3. ปัญหาทางด้านอารมณ์ ความเดือดร้อนทางอารมณ์ที่เกิดขึ้นตลอดเวลาหรือเป็นบ่อยๆ รวมทั้ง ความไม่พอใจ ความเกลียด ความโกรธ ความกลัว การปฏิเสธ ความสงสารตนเอง ความอิจฉา ความขี้เมตตา ความกังวล ความรู้สึกไม่ปลอดภัย ความรู้สึกด้อยค่า

4. ปัญหาทางด้านอารมณ์ ความยากลำบากอย่างยิ่งในการเอาชนะบาป รวมทั้งนิสัยที่บาป

การปฏิเสธการแก้ไขทางฝ่ายวิญญาณต่อปัญหาเหล่านี้ ความผิดพลาดหรือการล่อลวงทุกชนิดทางด้านหลักข้อเชื่อรวมทั้งการเป็นทาสของวัตถุและหนังสือต่าง ๆ ของการใช้เวทย์มนต์

5. สถานการณ์ต่าง ๆ มารอาจสร้างสถานการณ์ยุ่งยากซึ่งกดขี่เราได้ สถานการณ์เช่นนี้มักรวมถึงความสับสน และอาจบอกได้ทันทีว่ามาจากมารเพราะว่าพระเจ้าไม่ใช่ผู้ที่ทำให้เกิดความสับสน (1 โครินธ์ 14:33, ยากอบ 3:16)

การถูกมารเข้าครอบครอง อาจรู้ได้โดยหมายสำคัญต่อไปนี้

1. การที่วิญญาณโสโครกเข้าอยู่อาศัยในตัวคน มาระโก 5:2 แสดงให้เห็นได้จากความไม่สะอาดทางจริยธรรมพื้นฐานและความโสโครกต่าง ๆ อาจรวมถึงการอยากเดินออกไปโดยไม่สวมเสื้อผ้า (ดู ลูกา 8:27)

2. การมีความแข็งแรงอย่างผิดปกติของร่างกาย คนแสดงความสามารถผิดปกติตามคู่มืออย่างใน มาระโก 5:3 และ ลูกา 8:29

3. ความโกรธที่เกิดขึ้นเป็นพัก ๆ มาระโก 9:14-29, ลูกา 8:26-39 ความโกรธนี้อาจตามด้วยน้ำลายฟูมปาก

4. การต่อต้านต่อสิ่งฝ่ายวิญญาณ มาระโก 6:7, 1:21-28 มารรู้จักพระเยซูทันทีและขอให้พระองค์ทิ้งมันไว้ตามลำพัง ความกลัวพระนามของพระเยซู คำอธิษฐานและพระวาจาและการลบหลู่ดูหมิ่นสิ่งที่เป็นฝ่ายวิญญาณ ล้วนเป็นอาการของการถูกมารเข้าครอบครอง อาจสังเกตเห็นการลบหลู่ดูหมิ่นอย่างเกินขนาดหรือร่างกายบิดเบี้ยวและความประพุดที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างทันทีทันใด เมื่อมีการกล่าวถึงสิ่งที่เป็นฝ่ายวิญญาณ (คือ พระเจ้า พระเยซู ฯลฯ)

5. การเปลี่ยนแปลงของบุคลิกภาพหรือน้ำเสียง มาระโก 5:9 คนที่ปกติซึ่งอายจากกลายเป็นก้าวร้าวหรือรุนแรง การกระทำและรูปร่างหน้าตาได้รับผลกระทบจากมาร คุณสมบัติทางจริยธรรมและสติปัญญาอาจเปลี่ยนแปลง เสียงอาจเปลี่ยนไปด้วย

6. ความเดือดร้อนทางร่างกายที่ตามมา ในกรณีของมารเข้าครอบครอง อาจแสดงให้เห็นถึงความทุกข์ยากทางจิตใจและระบบประสาท (ดู มัทธิว 9:33, 12:22, มาระโก 5:4-5 อาจรวมถึงการเศร้าโศกโหยให้หรือร่างกายเหี่ยวแห้งทรุดโทรมไป (ดู มาระโก 9:14-29)

7. ทำร้ายร่างกายตนเอง มัทธิว 17:14-21 บุตรของชายผู้นี้จะโยนตัวเองลงไปไฟ

8. ความโกรธอย่างรุนแรง ลูกา 8:28 เล่าว่าชายผู้นี้เดินไปร้องไปด้วยความทรมานที่อยู่ในภายในอย่างหนักซึ่งเกิดจากการที่มารเข้าครอบครอง (ผีเข้าสิง)

9. ไม่สามารถมีชีวิตปกติได้ ลูกา 8:27 ชายผู้นี้อยู่ในสังคมไม่ได้แต่อาศัยอยู่ตามอุโมงค์ฝังศพ

10. มีความสามารถบอกอนาคตล่วงหน้าหรือค้นพบสิ่งที่ลึกลับ ซึ่งเป็นวิธีที่ไม่เป็นตามพระคัมภีร์ ผู้หญิงในกิจการ 16:16 กล่าวว่าเป็นผู้ถูก “ครอบครอง (สิงสู่)” โดยวิญญาณของการทำนายโชคชะตา

สิ่งต่อไปนี้อาจชี้ให้เห็นการกดขี่ การครอบครองหรือการครอบงำของมาร

1. ถูกครอบงำด้วยความเสื่อมศีลธรรม เช่น เกี่ยวข้องกับหนังสือลามก การล่วงประเวณี การร่วมประเวณีโดยไม่ได้แต่งงาน การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง การมีสัมพันธ์กับเพศเดียวกันและความบาปทางเพศอื่นๆ รู้สึกห้ำหั่นใจไม่ได้ที่จะกินอะไรอยู่เรื่อย การฆ่าตัวตาย การทำตนเองให้เสียใจ การพิการและการฆาตกรรม

2. ติดยาหรือเหล้า

3. เข้าถนอมหรือทรงเจ้า เห็นภาพนิมิตและการนั่งสมาธิที่ไม่ได้มุ่งเน้นที่พระเจ้าเพียงพระองค์เดียว

4. เป็นทาสของอารมณ์ เช่น ความกลัว ความวิตกกังวล ความซึมเศร้า ความเกลียดความ

โกรธจัด ความริษยา การพูดลอบกัด ความอิจฉา ความหยิ่ง ความขมขื่น การคิดในแง่ลบและการวิพากษ์วิจารณ์

รับใช้ในการปลดปล่อย

ต่อไปนี้เป็นแนวทางสำหรับใช้ในการปลดปล่อยคนจากผีมาร
การเตรียมตัวคุณเองให้พร้อมในขั้นแรก

ความเชื่อมาโดยการฟังพระวจนะของพระเจ้า เป็นถ้อยคำเฉพาะหรือ “เรห์มา” จงเริ่มสร้าง ความเชื่อในจิตใจของคุณโดยการอ่านพันธสัญญาใหม่ให้ตลอดด้วยท่าทีใหม่ ดังต่อไปนี้

- สิ่งใดก็ตามที่พระเยซูบอกสาวกของพระองค์ให้ทำ คุณจงเริ่มต้นทำ
- สิ่งใดก็ตามที่พระองค์ตรัสว่าพระองค์จะทำ จงคาดหวังให้พระองค์ทำสิ่งนั้น ถ้าพระองค์ ตรัสว่าคุณสามารถปลดปล่อยคนที่ถูกซาตานรบกวนก็จงหวังที่จะเห็นเขาได้รับการ ปลดปล่อย
- ถ้าพระองค์ตรัสว่าจะทรงขับผีออก จงทำในพระนามของพระองค์และคาดหวังให้มันเชื่อ ฟังคุณ

อย่าสนใจคำสอนของมนุษย์และประสบการณ์ส่วนตัวทั้งหมดที่คุณเคยมี จงยอมรับว่า พันธสัญญาใหม่หมายความว่าจริง ๆ อย่างที่พูด จงยอมรับว่าเป็นจริงและกระทำตามนั้น

จงถืออดและอธิษฐานก่อนที่คุณจะรับใช้ โดยที่ฤทธิ์อำนาจและสิทธิอำนาจในการ ปลดปล่อยมาจากพระเจ้า จึงควรติดต่อสัมพันธ์กับพระองค์ มารบบางตัวจะออกได้โดยการอธิษฐานและถือ อดเท่านั้น อิสยาห์ 58 สอนว่าพระเจ้าทรงให้เกียรติการถืออดซึ่งมุ่งเน้นที่การรับใช้ต่อความต้องการของผู้อื่น **การเตรียมตัวขั้นแรกในตัวผู้อื่น**

เมื่อใดก็ได้ที่เป็นไปได้ ควรใช้กลุ่มผู้เชื่อเป็นทีมเมื่อมีการผูกมัดหรือขับผี พระเยซูทรงสั่ง สาวกออกไปเป็นคู่ ๆ เพื่อการรับใช้นี้

“พระองค์ทรงเรียกสาวกสิบสองคนมา แล้วทรงใช้เขาให้ออกไปเป็นคู่ ๆ ทรงประทาน อำนาจให้เขาขับผีร้ายออกได้” มาระโก 6:7

ไม่ได้หมายความว่า คุณไม่สามารถรับใช้คนเดียวต่อผู้ที่ถูกมารบกวนเมื่อคุณเผชิญกับเขา แต่ว่ามีพลังในการอธิษฐานร่วมกันกับผู้เชื่อคนอื่น ๆ

โดยที่พลังมาจากการร่วมเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ผู้ที่ร่วมกับคุณในการรับใช้เพื่อปลดปล่อย นี้ควรเตรียมตัวมาให้เหมือนกันด้วยการอธิษฐานและการถืออด

ในกรณีของการถูกกดขี่และการถูกครอบงำ (เช่น ความซึมเศร้า โรคที่เกิดจากมาร) จงเตรียมตัวคนที่ จะรับการรับใช้จากคุณ เขาต้องมีความเชื่อที่สร้างขึ้นบนพระวจนะของพระเจ้าเกี่ยวกับการ ปลดปล่อย (อาจเป็นไปได้ในกรณีของการที่ผู้นั้นถูกผีเข้า)

ถ้าคุณหนุนใจให้ผู้ที่ถูกมารบกวนให้รับการอธิษฐานโดยไม่ได้ให้คำสอนที่ถูกต้อง ก็ เหมือนกับหนุนใจให้ผู้ที่ไม่เชื่อยอมรับพระเยซูเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดโดยไม่รู้ว่าเป็นใคร และรับรู้ถึง ความบาปของเขาและต้องการความรอด

บางครั้งพระเจ้าทรงปลดปล่อยโดยไม่ต้องมีการสอน แต่ในการรับใช้ด้านนี้คุณต้องใช้ ช่องทางทุกอย่างที่ให้ไว้ในพระวจนะของพระเจ้าเพื่อให้งานสำเร็จ ความเชื่อเป็นช่องทางหนึ่งในการ

ปลดปล่อยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าออกมาและความเชื่อเกิดได้โดยการฟังพระวจนะของพระเจ้า ดังนั้น การสอนจึงเป็นสิ่งสำคัญ

พระเยซูทรงนำเอาการเทศนาและคำสอนเข้ากับการรักษาโรคและการปลดปล่อยคนจาก ผีมารและพระองค์ทรงสอนสาวกของพระองค์ให้ทำเช่นนี้ด้วย

สถานที่ในการรับใช้

งานรับใช้ในการปลดปล่อยผู้ที่ถูกรบกวนจากอำนาจของผีมารอาจทำระหว่างการประชุม ใหญ่หรือเป็นส่วนปกติของการนมัสการในคริสตจักร ไม่จำเป็นต้องจำกัดอยู่เฉพาะในเวลาส่วนตัวเท่านั้น แต่เป็นงานรับใช้ในคริสตจักรได้

พระเยซูทรงรับใช้แก่คนที่ถูกผีมารครอบครอง เป็นส่วนหนึ่งของการนมัสการปกติใน คริสตจักร (มาระโก 1:21-25) อย่างไรก็ตาม ไม่จำเป็นที่จะต้องรอจนกว่าจะถึงการนมัสการปกติเพื่อจัดการกับ อำนาจของมาร พระเยซูทรงปลดปล่อยคนทุกเมื่อและทุกที่ที่ทรงเผชิญกับมัน

เวลาของการรับใช้

เมื่อคุณพร้อมที่จะรับใช้ในการปลดปล่อย จงทำดังนี้

1. เริ่มต้นด้วยการนมัสการและสรรเสริญ

เราเข้าสู่การทรงสถิตของพระองค์ (ที่ซึ่งมีการรักษาโรคและปลดปล่อย) โดยการ นมัสการและสรรเสริญ การปลดปล่อยมาถึงโดยการนมัสการและสรรเสริญ แม้ว่าจะไม่ได้รับใช้โดยการ อธิษฐาน เพราะว่าพระเจ้าทรงอาศัยอยู่ท่ามกลางการสรรเสริญของประชากรของพระองค์ เมื่อเราสรรเสริญ พระองค์ทรงอยู่ที่นั่นเพื่อรักษาโรคและปลดปล่อย

2. สร้างบรรยากาศแห่งความเชื่อ

คุณได้เริ่มต้นทำเช่นนี้แล้วเมื่อคุณสอนพระวจนะเกี่ยวกับการปลดปล่อย แต่คุณอาจ ต้องก้าวต่อไปเพิ่มเติมเพื่อสร้างบรรยากาศของความเชื่อ

ความไม่เชื่อเป็นสิ่งที่ติดกันแม้กระทั่งงานรับใช้พระเยซูในเมืองนาซาเร็ธ บางทีพระเยซู ทรงเอาผู้ไม่เชื่อออกไปเมื่อทรงรับใช้ (มาระโก 5:35-40) ครั้งหนึ่งพระองค์ทรงนำประชาชนออกจากหมู่บ้าน ของเขา (สิงแวดล้อมแห่งความไม่เชื่อ) เพื่อรับใช้ต่อเขา (มาระโก 8:23)

เมื่อพระเจ้าทรงนำ คุณอาจบอกคนที่ไม่มี ความเชื่อและมีความกลัวให้ออกไปจากที่ นั้น

3. อธิษฐานก่อนอื่นใด

ขอสติปัญญาและการจำแนกวิญญาณก่อนที่คุณจะรับใช้ในการปลดปล่อย ระหว่าง การอธิษฐาน พระเจ้าอาจเปิดเผยแก่คุณให้รู้สิ่งต่อไป

ถ้อยคำแห่งความรู้ : ข้อเท็จจริงและรายละเอียดเฉพาะอย่างเกี่ยวกับคนนั้นหรือสภาวะนั้น ๆ ซึ่งคุณจะรู้ว่าจะอธิษฐานได้อย่างไร “ถ้อยคำแห่งความรู้” อาจรวมถึงความสำนึกลึก ๆ ในใจหรือสิ่งที่ประทับในวิญญาณ ความคิด ถ้อยคำ หรือความรู้สึกของคุณ

ข้อพระคัมภีร์ พระวจนะเรห์มาสำหรับสถานการณ์นั้น ๆ สภาวะ คนหรือกลุ่มนั้น ๆ

นิมิต ภาพในความคิดที่เกี่ยวกับคนที่คุณกำลังรับใช้

ถ้อยคำแห่งความเชื่อ ถ้อยคำเฉพาะเพื่อหนุนใจและเพื่อให้คน ๆ นั้นมีความเชื่อ

การjemพิเศษ การที่ฤทธิ์อำนาจไหลหลังเข้ามาทันทีที่อาจรู้สึกชุ่มซ่า ร้อนหรือมีความมั่นใจเหนือธรรมชาติ

การปฏิบัติพิเศษแห่งความเชื่อ บางครั้งพระเจ้าจะทรงนำคุณให้ไปบอกคนนั้นให้กระทำการพิเศษด้วยความเชื่อซึ่งจะเกิดผลให้หายโรค

4. สัมภาษณ์สั้น ๆ

เช่นเดียวกับในการรักษาโรค สิ่งนี้ไม่ใช่สิ่งจำเป็น เป็นเรื่องยกเว้นและควรทำเมื่อพระเจ้าทรงนำ พระองค์อาจให้ถ้อยคำเฉพาะแห่งสติปัญญาเกี่ยวกับสภาวะของคน ๆ นั้น และคุณก็ไม่จำเป็นต้องสัมภาษณ์

ถามคน ๆ นั้นว่า “มีปัญหอะไร” การร้องขอให้อธิษฐานเพื่อตัวเขาเป็นสิ่งสำคัญ เพราะว่าเป็นกริยาแห่งความเชื่อซึ่งทำให้ขบวนการปลดปล่อยดำเนินไปได้ ถามข้อความที่เฉพาะเจาะจง คุณต้องการแต่ข้อเท็จจริงสั้น ๆ ไม่ต้องให้เขาเล่าเรื่องราวชีวิตของเขาทั้งหมด

อย่าพยายามที่จะนำเอารายละเอียดที่ได้มาวิเคราะห์ทางจิตวิทยา หน้าที่ของคุณคือรับใช้ด้วยการปลดปล่อย บางกรณีอาจต้องการความเป็นส่วนตัวและใช้เวลาสักหน่อยเพื่อขอการปรึกษาแนะนำจากผู้ให้คำปรึกษาที่ฝึกอบรมมาแล้ว จัดให้มีผู้ให้คำปรึกษาแนะนำช่วยเขาในการปลดปล่อยจากผีมาร

ถามคนที่ คุณจะอธิษฐานว่า “คุณเชื่อไหมว่าพระเยซูสามารถปลดปล่อยคุณได้” ถ้าคำตอบเป็นทางบวก ขอดถามว่า “คุณเชื่อว่าพระเยซูจะช่วยคุณเดี๋ยวนี้ไหม?”

ถ้าคำตอบคือ “ไม่” จงให้คำสอนต่อไปจากพระวจนะของพระเจ้า

(เมื่อคุณกำลังรับใช้กับคนหมู่ใหญ่ คุณย่อมไม่สามารถพูดกับแต่ละคนได้ พระเจ้าอาจเปิดเผยให้คุณรู้สภาวะนั้นของคนในที่ประชุมซึ่งเกิดมาจากผีมารหรืออาจนำให้คุณอธิษฐานด้วยคำอธิษฐานเฉพาะเพื่อแต่ละคน)

ถ้าคุณกำลังรับใช้ในการปลดปล่อยในที่ประชุมใหญ่ จงฝึกคนอื่นให้รับใช้ร่วมกับคุณมากกว่าที่คุณจะทำทุกอย่างคนเดียว จงจำไว้ว่าพระบัญชาของพระเยซูถือว่าหมายสำคัญเหล่านี้จะติดตามเขาทั้งหลาย ผู้ที่เชื่อไม่ใช่ “เขา (คนเดียว)” งานรับใช้นั้นต้องทำผ่านพระกายไม่ใช่เพียงผู้เชื่อหรือผู้ประกาศคนหนึ่งหรือ 2 คนเท่านั้น

5. ตัดสินเกี่ยวกับปัญหานั้น ๆ

จงใช้ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์หรือสติปัญญาที่พระเจ้าประทานให้เพื่อตัดสินว่าปัญหานั้น ๆ อยู่ในอาณาเขตต่อไปนี้หรือไม่

1. อาณาเขตด้านวิญญาณ ปัญหาที่เกี่ยวกับความบาป ซึ่งต้องการการรักษาฝ่าย

วิญญาณ (ความรอด การสำนึกผิดและการอภัยบาป)

2. อาณาเขตด้านร่างกาย ความเจ็บป่วยทางร่างกายเกิดจากวิญญาณของความอ่อนแอ

3. อาณาเขตด้านอารมณ์ ปัญหาเกี่ยวกับความวิตกกังวล ความกลัว ความโกรธ ความ

ขมขื่น ความไม่พอใจ ความรู้สึกผิด ความสงสัย ความล้มเหลว ความริษยา ความเห็นแก่ตัว ความสับสน ความไม่สมหวัง ความต้องการทำให้สมบูรณ์แบบทุกอย่างด้วยกำลังของเนื้อหนัง การไม่ให้ภัยและสถานการณืในอดีต

(ดูบทที่ 18 ว่าจะรับใช้แก่ผู้ที่มีปัญหาในด้านอารมณ์อย่างไร)

4. อาณาเขตด้านจิตใจ ปัญหาที่เกิดจากความคิดในแง่ลบ การโจมตีของซาตานในความคิด การพัฒนาซ้ำด้านจิตใจ

จำไว้ว่า เหตุที่มนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิต 3 ประการ ปัญหาในอาณาเขตหนึ่งย่อมมีผลกระทบทั้งตัวเขา เมื่อคุณรับใช้จงจัดการกับคนทั้ง ตัว ไม่ใช่ในอาณาเขตเดียว มนุษย์เป็นร่างกาย จิตใจ วิญญาณ เราต้องจัดการกับทุกแง่มุมเพื่อให้สมบูรณ์ทั้งหมด

6. ตัดสินว่าเป็นเวลาที่จะอธิษฐานหรือไม่

จงตัดสินใจว่าเป็นเวลาที่จะอธิษฐานด้วยคำอธิษฐานรักษาโรคหรือไม่ ในกรณีส่วนใหญ่คุณจะสามารถอธิษฐานได้ แต่บางกรณีอย่าประหลาดใจ ถ้าพระเจ้าทรงนำคุณไม่ให้อธิษฐานหรือชะลอการอธิษฐาน

พระเจ้าอาจทรงนำคุณให้ชะลอจนกว่าจะได้สอนเขาเพิ่มเติม เช่น เขาอาจต้องจัดการกับปัญหาความบาปของเขา หรือต้องการคำสอนเกี่ยวกับการปลดปล่อยให้มากขึ้น

7. อธิษฐานด้วยคำอธิษฐานแห่งการปลดปล่อย

จงอธิษฐานด้วยคำอธิษฐานแห่งการปลดปล่อยซึ่งจะเน้นที่ปัญหาเฉพาะของอิทธิพลของมารซึ่งคุณรู้มา

คุณไม่จำเป็นต้อง ชักชวน พระเจ้าให้ปลดปล่อยโดยคำอธิษฐานของคุณ เช่นเดียวกับที่ความรอดมีพร้อมอยู่แล้ว การปลดปล่อยก็เช่นกัน ความรอดมีพื้นฐานบนความเชื่อเช่นเดียวกับการปลดปล่อย พระเจ้าต้องการปลดปล่อยเช่นเดียวกับที่ทรงต้องการทำให้รอด

แม้ว่าบางครั้งฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าอยู่ที่นั่นด้วยวิธีพิเศษเพื่อการปลดปล่อย (ลูกา 5:17) คุณยังคงอธิษฐานโดยไม่ต้องมีการเจิมพิเศษ เพราะว่าพระเยซูทรงบัญชาให้คุณทำเช่นนั้นเช่นเดียวกับที่ให้ประกาศข่าวประเสริฐ

จงให้พระกายได้รับใช้ ถ้าคุณอยู่ในกลุ่มผู้เชื่อเพราะว่ามีการเพิ่มพูนของฤทธิ์อำนาจฝ่ายวิญญาณเมื่อคนจำนวนมากขึ้นอธิษฐาน (มัทธิว 18:19) การรับใช้ด้วยพระกายจะทำให้แต่ละคนที่ประสบความสำเร็จในการปลดปล่อยถ่อมตนลง และผู้ที่ได้รับการอธิษฐานจะไม่ให้เกิดกิเลสแก่มนุษย์

พระเยซูทรงสอนว่า ก่อนอื่นคุณควรผูกมัดศัตรูแล้วคุณจึงจะสามารถใช้อำนาจเหนือมันได้

“หรือใครจะเข้าไปในเรือนของคนที่มีกำลังมากและปล้นทรัพย์ของเขาอย่างไรได้ เว้นแต่จะจับคนที่มีกำลังมากนั้นมัดไว้เสียก่อน แล้วจึงจะปล้นทรัพย์ในเรือนนั้นได้” มัทธิว 12:29

ถ้าอำนาจของมารกำลังผูกมัดโดยการกดขี่จากภายนอก จงอธิษฐานให้มันปล่อยมือจากคน ๆ นั้นและผูกมัดอำนาจของมันเสีย ตัวอย่างเช่น พระเยซูทรงปลดปล่อยผู้หญิงที่ธรรมศาลาจากวิญญาณแห่งความอ่อนแอด้านสุขภาพ เธอไม่ได้ถูกรักษาแต่ถูกกดขี่เบียดเบียน การขับผีออกจึงไม่จำเป็น

ในกรณีของการถูกผีมารครอบครอง คุณมีสิทธิอำนาจที่จะขับผีมารออกไปในพระนามของพระเยซูไม่ใช่สิทธิอำนาจหรือความสามารถของคุณเอง แต่เป็นในพระนามของพระองค์ เป็นสิ่งสำคัญที่จะใช้พระนามของพระเยซูในการอธิษฐานขับผีมาร

ความเชื่อ การถืออด และการอธิษฐาน เป็นสิ่งจำเป็นในการขับผีมาร (จงอ่านเรื่องราวในมัทธิว 17:14-21) เหตุนี้เองการเตรียมตัวขั้นต้นจึงควรกระทำในด้านนี้ พระวจนะของพระเจ้า (เอเฟซัส 5:17, ฮีบรู 4:12) พระโลหิตของพระเยซู (วิวรณ์ 12:11) และการเติมให้เต็มด้วยพลังอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ (กิจการ 1:8, 2:38) เป็น “เครื่องมือ” ในการปลดปล่อยซึ่งพระเจ้าประทานแก่คุณด้วย

การตะโกนและการส่งเสียงร้องไปที่ผีมารไม่ใช่สิ่งจำเป็น แต่อยู่ที่สิทธิอำนาจในพระนามพระเยซูซึ่งทำให้มันออกมาจากคนๆนั้น ไม่ใช่เสียงที่ตั้งของคุณในระหว่างการอธิษฐานเพื่อการปลดปล่อย

จงห้ามผีมารไม่ให้เข้ามาอีกครั้งขณะที่คุณรับใช้ ซึ่งเป็นส่วนที่สำคัญของคำอธิษฐานเพื่อการปลดปล่อย

“เมื่อพระเยซูทรงเห็นประชาชนกำลังวิ่งเข้ามา พระองค์ตรัสสำหรับศิโยโคโรกันนั้นว่า “อ้ายผีเบ้หูหนวก เราสั่งเอ็งให้ออกจากเขา อย่าได้กลับเข้าเขาอีกเลย” ” มาระโก 9:25

อย่าเสียเวลาพูดคุยกับมารโดยคิดว่ามันอาจล่าแดงตัวมันผ่านทางคำที่พูด พระเยซูตำหนิ (ว่ากล่าว) มารและบอกให้มันอยู่เงียบ ๆ (ลูกา 4:34-35) จำไว้ว่าการสนทนากับมารเป็นสิ่งที่อันตรายเพราะมันเป็นวิญญาณที่โกหก

พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงนำคุณในการอธิษฐานเพื่อการปลดปล่อย แต่ถ้าคุณยังใหม่อยู่ในการรับใช้นี้ จงดูตัวอย่างรูปแบบของคำอธิษฐานให้คุณศึกษา

“ในพระนามของพระเยซูคริสต์และโดยสิทธิอำนาจของพระองค์ พระวจนะ พระโลหิตและพระวิญญาณบริสุทธิ์...”

ซึ่งวางรากฐานของอำนาจในการปลดปล่อย “.....เราผูกมัดเจ้า.....”

พระเยซูทรงสอนให้จับคนที่มีกำลังมัดไว้ก่อนที่จะพยายามขับมันออกไป

“.....และเราสั่งให้เจ้า.....”

การรับใช้ในการปลดปล่อยเป็นการอธิษฐานด้วยสิทธิอำนาจไม่ใช่ด้วยการขอร้อง คุณพูดเสียงๆได้แต่คุณต้องใช้สิทธิอำนาจเหนือพลังของความชั่วร้ายในพระนามของพระเยซู จงมองตรงที่นัยตาของคนๆ นั้น ขณะที่คุณพูด “.....วิญญาณของ.....” หรือ “.....วิญญาณโสโครกของซาตาน.....”

ถ้ารู้ว่าเป็นวิญญาณใดไม่ว่าจะโดยทางการจำแนกทางวิญญาณหรือตามธรรมชาติ จงกล่าวชื่อมันให้เฉพาะเจาะจงหรือไม่ก็โดยทั่ว ๆ ไป

“.....ให้ออกไปเสีย.....” นี่เป็นขบวนการขับผีออก

“.....โดยไม่ทำให้ (ชื่อคนที่กำลังรับการปลดปล่อย) หรือคนใดในบ้านนี้ได้รับอันตราย และโดยไม่ก่อเสียงดังหรือการรบกวน.....”

บางทีผีมารจะพยายามทำร้ายคนนั้นหรือก่อการรบกวน

“เราห้ามเจ้าไม่ให้เข้ามาในตัวคน ๆ นี้อีก”

จำไว้ว่าพระเยซูทรงใช้คำสั่งนี้ “.....และเราปลดปล่อยพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้เข้ามาเติมบุคคลนี้ด้วยฤทธิ์อำนาจของการชำระและการปลดปล่อยของพระโลหิตของพระเยซู”

พระคัมภีร์บอกเราให้ปลดปล่อยเช่นเดียวกับผูกมัด (กล่าวอนุญาตและกล่าวห้าม) ถ้าคุณรู้ว่าวิญญาณใดกำลังทำงาน จงปลดปล่อยวิญญาณฝ่ายตรงข้าม เช่น ผูกมัดวิญญาณแห่งความเหยียดหยิ่ง และ ปลดปล่อย (อนุญาต) วิญญาณแห่งความถ่อมใจ)

อย่ารับใช้เช่นนี้เป็นการรอดและพยายามดึงดูดฝูงชนให้เข้ามาดู เมื่อพระเยซูทรงเห็นว่าการกระทำของมารดึงดูดฝูงชน พระองค์ทรงหยุดปฏิบัติการของมารทันทีและขับมันออกไป

“เมื่อพระเยซูทรงเห็นประชาชนกำลังวิ่งเข้ามา พระองค์ตรัสสั่งให้ศิโรตม์นั้นว่า “อ้ายผีบ้าหูหนวก เราสั่งเอ็งให้ออกจากเขา อย่าได้กลับเข้าเขาอีกเลย” ” มาระโก 9:25

อย่าพยายามขับผีมารไปลงนรก พระเยซูและสาวกของพระองค์ไม่ได้ทำเช่นนี้ เรามีสิทธิอำนาจที่จะผูกมัด ปลดปล่อยและขับออกไปเท่านั้น มีเวลาที่กำหนดไว้แล้วเพื่อการพิพากษาสุดท้ายของผีมารในอนาคตผีมารกล่าวกับพระเยซูว่า

“ดูเถิด เขาร้องตะโกนว่า ท่านผู้เป็นพระบุตรของพระเจ้า ท่านจะมาอยู่กับพวกเราทำไม จะมาทรมานพวกเราก่อนเวลาหรือ” มัทธิว 8:29

การอธิษฐานเพื่อผู้ที่ถูกรบกวนจากมาร อาจทำโดยการวางมือหรือไม่วางก็ได้ พระเยซูทรงใช้การวางมือแก่ผู้หญิงที่ถูกกดขี่ด้วยวิญญาณของความอ่อนแอใน ลูกา 13:11-13 ในกรณีอื่นพระองค์ไม่ได้วางมือแต่ทรงพูดง่าย ๆ กับมาร (ลูกา 9:42)

8. สรรเสริญพระเจ้าสำหรับคำตอบ

ต่อท้ายคำอธิษฐานด้วยการสรรเสริญพระเจ้าเพื่อการปลดปล่อย จำไว้ว่าตัวอย่างใน พระคัมภีร์เรื่อง คนโรคเรื้อน 10 คน ทุกคนได้รับการรักษาแต่มีเพียงคนเดียวที่กลับมาสรรเสริญพระเจ้าและ เขาถูกทำให้สมบูรณ์ (ทั้ง กาย ใจ วิญญาณ)

สรรเสริญพระเจ้าโดยความเชื่อและไม่ไขว่คว้าโดยสายตาที่เห็น คุณได้ทำสิ่งที่พระเจ้าบอก ให้ทำ จงเชื่อว่าพระองค์ได้ทรงทำสิ่งที่พระองค์ตรัสว่าจะทรงกระทำและขอบพระคุณสำหรับสิ่งนั้น

หมายเหตุสำคัญของการปลดปล่อย

ในกรณีของการที่ผีมารครอบครอง บางทีผีมารออกมาด้วยการต่อสู้ เช่น ร้องกรี๊ด หรือ ทำให้คนนั้นล้มลงบนพื้น เมื่อมารออกไป (ไม่ว่าในการถูกครอบครองหรือถูกกดขี่) จะมีความรู้สึกถึงการผ่อนคลายความชื่นชมยินดีเหมือนกับการยกเอาหน้าหนักออกไป

การดูแลติดตามผล

ภายหลังการปลดปล่อยควรนำให้ผู้ที่ถูกมารครอบครองให้อธิษฐานสารภาพบาป สำนึกผิด และบอกละอายใจบาปใด ๆ หรือการที่เขาเคยเข้าไปเกี่ยวข้องกับกิจการของมาร ถ้าผู้นั้นมีวัตถุของการใช้ เวทย์มนต์อยู่ในครอบครอง เช่น รูปเคารพ วัตถุศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ ก็ควรนำมาทำลายเสีย

การดูแลติดตามผลเพิ่มเติมเป็นสิ่งที่สำคัญมากสำหรับผู้ที่ได้รับการปลดปล่อยจากการ ครอบครองของมาร เมื่อมารถูกขับออกไปแล้วมันจะมองหาร่างกายผู้อื่นที่จะเข้าไปปฏิบัติภารกิจ พระเยซู ทรงสอนว่าเมื่อวิญญาณชั่วจากไปก็ทำให้มีที่ว่าง ซึ่งจะเป็นอันตรายถ้ามารกลับคืนมาสู่เหยื่อคนเก่าซึ่งจะ ทำให้วิญญาณที่ชั่วกว่าเดิมติดตามมา

“เมื่อผีโสโครกออกมาจากผู้ใดแล้ว มันก็ท่องเที่ยวไปในที่ก้นดาร์น้ำเพื่อแสวงหาที่หยุดพัก แต่เมื่อไม่พบมันจึงกล่าวว่า “ข้าจะกลับไปยังเรือนของข้าที่ได้ออกมานั้น และเมื่อมาถึงก็เห็นเรือนนั้นกวาด และตกแต่งไว้แล้ว มันจึงไปรับเอาผีอื่นอีกเจ็ดผีร้ายกว่ามันเอง แล้วก็เข้าไปอาศัยที่นั่น และในที่สุดคนนั้นก็ ตกที่นั่งร้ายกว่าตอนแรก” ลูกา 11:24-26

เมื่อมารถูกขับออกไปมันก็ไม่มีที่พักผ่อนและไม่พอใจเมื่ออยู่นอกร่างกายมนุษย์ การที่มันเข้าไปอยู่ในคนและควบคุมชีวิตของคนเท่านั้นที่มันจะสามารถทำให้จุดประสงค์ที่ชั่วร้ายของซาตานสำเร็จลงได้

เหตุนี้การขับผีออกเพียงอย่างเดียวจึงไม่เป็นการเพียงพอ “บ้าน” ฝ่ายวิญญาณต้องถูกเติมด้วยประสบการณ์แห่งการบังเกิดใหม่ และการเติมให้เต็มด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ การรับใช้ในการติดตามผลเพื่อให้คำปรึกษาแนะนำจึงเป็นสิ่งจำเป็น คนนั้น ๆ ต้องแช่จุ่มอยู่ในพระวจนะของพระเจ้าและคำอธิษฐานและกลายเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนผู้เชื่อ (คือเข้ามาอยู่ในคริสตจักร)

ควรหนุนใจให้ผู้ที่มีประสบการณ์ในการปลดปล่อยจากอำนาจของผีมารให้พูดคำพยาน พระเยซูทรงบอกผู้ที่ถูกผีเข้าแห่งเมืองนาซาเร็ฟว่า

“จงไปหาพวกพี่น้องของเจ้าที่บ้าน แล้วบอกเขาถึงเรื่องเหตุการณ์ใหญ่ซึ่งพระเป็นเจ้าได้ทรงกระทำแก่เจ้า และได้ทรงพระเมตตาแก่เจ้าแล้ว ฝ่ายคนนั้นก็ทูลลา แล้วเริ่มประกาศในแคว้นทศบุรีถึงเหตุการณ์ที่พระเยซูได้ทรงกระทำ เพื่อตัวและคนทั้งปวงก็ประหลาดใจนัก” มาระโก 5:19-20

การป้องกันตัวจากอำนาจของผีมาร

จงฝึกอบรมผู้ที่กลับใจใหม่ด้วยวิธีเฉพาะอย่างเพื่อปกป้องตัวเองจากกิจการอำนาจผีมาร จงแบ่งปันแนวทางต่อไปนี้แก่เขา

- การป้องกันที่สำคัญที่สุดคือการยอมรับพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเพราะว่ามารไม่สามารถครอบครองผู้เชื่อที่บังเกิดใหม่อย่างแท้จริงได้
- รักษาตนเองจากความบาป เพราะว่าโดยความบาปคุณ “ให้สถานที่แก่มาร” คุณให้โอกาสแก่มันที่จะใช้กิจกรรมของมารมากดขี่เบียดเบียนคุณ
- เติมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ วิญญาณของมารและพระวิญญาณของพระเจ้าไม่อาจจะอาศัยอยู่ในภวณะฝ่ายวิญญาณอันเดียวกันได้
- หลีกเลียงความสนใจชนิดที่ถูกครอบงำเกี่ยวกับมาร ไม่เป็นการผิดที่จะศึกษาว่าพระวจนะของพระเจ้ากล่าวไว้เกี่ยวกับมารหรือหลักสูตรเช่นนี้ที่มีพื้นฐานบนพระวจนะของพระเจ้า แต่อย่าอ่านหนังสือของทางโลก เข้าไปยุ่งกับการทรงเจ้าเข้าผีเพื่อเรียนรู้จักมารให้มากขึ้น
- หลีกเลียงการเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับเวทย์มนต์ อย่าปรึกษาพ่อมด ชามาน (หมอผีชนิดหนึ่ง) คนดูดวงโหราศาสตร์ การดูโหงวเฮ้ง ดูไพ่ อ่านลายมือหรืออ่านใบชา
- อย่าปรนนิบัติพระเจ้าเทียมเท็จหรือยอมให้เอารูปเคารพเข้ามาในบ้านของคุณ (เฉลยธรรม-บัญญัติ 7.25-26)
- ควบคุมความคิดของคุณ ลิ่นของคุณและเลือกคบเพื่อนอย่างระมัดระวัง เป็นสิ่งสำคัญ

ที่จะเอาชนะเหนือโลกและเนื้อหนังและใช้อาวุธฝ่ายวิญญาณของคุณเพื่อสู้รบในสงครามต่ออำนาจของมาร

ชื่อ.....

บททดสอบตนเอง บทที่ 19

1. จงเขียนข้อพระคัมภีร์สำคัญของบทนี้จากความทรงจำ

.....
.....
.....

2. มาร 3 ประการที่สำคัญซึ่งโจมตีร่างกาย จิตใจและวิญญาณของมนุษย์คืออะไร

.....
.....
.....

3. ของประทานในการจำแนกวิญญาณที่ใช้ในการจัดการกับอำนาจของผีมารมีคุณค่าประโยชน์อย่างไร

.....
.....
.....

4. การถูกผีมารครอบครองหมายความว่าอย่างไร

.....
.....
.....

5. คนที่ถูกมารครอบครองอาจแสดงอาการอะไรได้บ้าง

คำตอบบททดสอบ บทที่ 19

1. “ พระองค์ทรงเรียกสาวกสองคนของพระองค์มา แล้วก็ประทานอำนาจให้เขาขับผีมารร้ายออกได้ และให้รักษาโรคและความเจ็บไข้ทุกอย่างให้หายได้” มัทธิว 10:1
2. วิญญาณแห่งการล่องลอย วิญญาณแห่งความอ่อนแอ วิญญาณที่ไม่สะอาด (ผีโสโครก)
หน้า 230-232
3. ของประทานแห่งการจำแนกวิญญาณช่วยให้ผู้เชื่อสามารถจำแนกวิญญาณที่กำลังปฏิบัติการอยู่ในผู้อื่น
และจำแนกรู้ได้ทันทีว่า ผู้นั้นมีวิญญาณชั่วปฏิบัติผ่านตัวเขาหรือต่อสู้กับเขา ป้องกันการล่องลอยจากวิญญาณโกหกหรือหลอกลวง ผู้ที่มีของประทานนี้สามารถรู้ถึงกลยุทธ์และเจตนาที่ชั่วร้ายของอำนาจผีมาร หน้า 237
4. การครอบครองของมารคือ สภาวะที่วิญญาณชั่ว(มาร) หนึ่งหรือหลายตัวเข้ามาอยู่อาศัยในร่างกายของมนุษย์และควบคุมเขาเป็นเหยื่อโดยสิ้นเชิงให้ทำตามจุดประสงค์ของมัน หน้า 232
5. จงเปรียบเทียบคำตอบกับคำอธิบายในหน้า 238-239
6. การถูกครอบงำโดยมาร หมายถึง การมีความสนใจอย่างจริงจังในเรื่องของมาร ซาตานและการใช้เวทย์มนต์ หน้า 232
7. จงเปรียบเทียบคำตอบกับคำอธิบายในหน้า 237-238
8. การถูกมารเบียดเบียนหมายถึง อำนาจของมารเข้ามาต่อสู้ ชูเชื้อหรือผูกมัดจากภายนอก หน้า 232
9. จงเปรียบเทียบคำตอบกับคำอธิบายในหน้า 238-239
10. จงเปรียบเทียบคำสรุปของคุณกับคำอธิบายในหน้า 240-246

เพื่อศึกษาด้วยตนเองต่อไป

I. จากข้อพระคัมภีร์ 3,774 ข้อในพระกิตติคุณ มี 484 ข้อ ที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะกับการรักษาโรคทางร่างกายและจิตใจและการฟื้นจากความตาย ใน มาระโก มีข้อพระคัมภีร์ 209 ข้อ จาก 666 ข้อ ที่พูดถึงการอัศจรรย์ของพระเยซู

ในจำนวนข้อพระคัมภีร์ที่เล่าเรื่องราว 1,257 ข้อ ในพระกิตติคุณ มี 484 ข้อ (38.5%) กล่าวอธิบายการอัศจรรย์ของการรักษาโรค จึงใช้โครงสร้างต่อไปนี้ศึกษาเกี่ยวกับงานรับใช้ในการรักษาโรคของพระเยซู

1. จุดประสงค์ของพระเยซู

A. พระเยซูเสด็จมาเพื่อกล่าวพระวจนะของพระเจ้า

“.....เรามีได้ทำสิ่งใดตามใจชอบ แต่พระบิดาได้ทรงสอนเราอย่างไร เราจึงกล่าวอย่างนั้น”
(ยอห์น 8.26)

B. พระเยซูเสด็จมาเพื่อทำกิจการและพระประสงค์ของพระเจ้าให้สำเร็จ

“เพราะว่าเราได้ลงมาจากสวรรค์ มิใช่เพื่อกระทำตามความประสงค์ของเราเอง แต่เพื่อกระทำตามพระประสงค์ของพระองค์ผู้ทรงใช้เรามา” ยอห์น 6.38

“เราต้องกระทำพระราชกิจของพระองค์ผู้ทรงใช้เรามาเมื่อยังวันอยู่ เมื่อถึงกลางคืนไม่มีผู้ใดทำงานได้” ยอห์น 9.4

“อาหารของเราคือการกระทำตามพระทัยของพระองค์ผู้ทรงใช้เรามาและทำให้งานของพระองค์สำเร็จ” ยอห์น 4.34

C. มีจุดประสงค์ดังต่อไปนี้

“....พระบุตรของพระเจ้าได้เสด็จมาปรากฏก็เพราะเหตุนี้ คือเพื่อทรงทำลายกิจการของมาร” (1 ยอห์น 3.8)

“...งานนี้แหละที่เรากำลังกระทำอยู่ เป็นพยานให้แก่เราว่าพระบิดาทรงใช้เรามา”
(ยอห์น 5.36)

D. ความเมตตาสงสารเป็นอารมณ์แรงจูงใจ

ตัวอย่างดูใน มัทธิว 9:36, 12:9-13, 14:14, 18:27, 20:29-34, 29:34, มาระโก 1:41, 3:1-5, 5:19, ลูกา 6:6-10, 7:12-15, 10:33, 14:1-6, และยอห์น 11:38-44

อารมณ์อื่น ๆ ที่พระเยซูทรงแสดงออกในการรักษาโรคคือ ความเศร้าเสียใจ ความโกรธ การถอนใจและการร้องไห้

ความเมตตาสงสารเป็นคำเดียวกับคำว่าที่กรุณา ความเมตตาของพระองค์แพร่ขยาย

ไปยังคนทุกรุ่นและมั่นคงชั่ววันรันดร์ นี่จึงเป็นเหตุที่เรารู้ว่าพระเจ้าทรงตอบสนองด้วยวิธีเดียวกันต่อความเจ็บป่วยในปัจจุบัน

คุณได้รับความเมตตาโดยการแสดงความเมตตา บุคคลผู้ใดมีใจกรุณา เขาจะได้รับ

พระกรุณาตอบ

เพราะว่าพระเนตรของพระเจ้าไปมาอยู่เหนือแผ่นดินโลกเพื่อสำแดงฤทธานุภาพของพระองค์โดยเห็นแก่ผู้ที่เกรงกลัวพระองค์ (2 พงศาวดาร 16:9)

E. กิจการที่พระเยซูทรงกระทำเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า

“.....เพราะว่าเราทำตามชอบพระทัยเสมอ” (ยอห์น 8:29)

II. ข้ออ้างอิงซึ่งพระเยซูทรงรักษาโรคของ ทุกคน

- กิจการ 10:38
- ลูกา 4:40, 6:17-19, 9:11
- มัทธิว 12:15, 4:23-25, 9:6, 9:35, 10:1, 14:14, 34-36

III. ถ้อยคำสุดท้ายของพระเยซู

ถ้อยคำสุดท้ายของพระองค์รวมถึงพระบัญชาให้เทศนาและสอนข่าวประเสริฐแห่งราชอาณาจักรและสำแดงฤทธิ์อำนาจของอาณาจักรโดยการรักษาโรคและขับผีออก (มาระโก 16:18)

IV. โรคต่าง ๆ ที่พระเยซูทรงรักษา

- โรคเรื้อน
- โรคท้องมาน
- หูหนวกและเป็นใบ้
- อัมพฤกษ์หรืออัมพาต

- โโลหิตตกเป็นเวลานาน
- ถูกผีเข้า
- มือลีบ
- ตาบอด
- ไม่แข็งแรง ทูพพลภาพ
- ทำให้คนฟื้นจากความตายในสถานที่ต่างกัน 3 แห่ง
- พิกการ

V. ใช้วิธีต่าง ๆ กัน

- A. บางทีพระเยซูทรงเรียกคนเจ็บป่วยมาหาพระองค์ (มาระโก 3:1-6)
- B. ในครั้งอื่น ๆ เขามาหาพระองค์
- คนไข้ของนายร้อย . มัทธิว 8:5-13, ลูกา 7:1-10
 - ลูกสาวของไยรัส : มัทธิว 9:18-19, 23-26
- C. พระองค์จัดการกับคนทั้งตัว (ไม่ใช่เฉพาะร่างกาย)
1. ให้ภัยความบาปพร้อมกับการรักษาโรค
 2. คนยอมรับการรักษาทางร่างกายได้ง่ายกว่าการยอมทำให้เสื่อมบูรณ์ ลูกา 8:26-39
 3. บางครั้งพระองค์ทรงรักษาก่อนแล้วจึงทรงอภัยบาป : ลูกา 17:9, ยอห์น 5:14
 4. ในครั้งอื่น ๆ พระองค์ทรงอภัยบาปก่อน แล้วจึงทรงรักษา : มาระโก 2:1-12
- D. บางทีการรักษาเกิดขึ้นโดยที่ผู้ป่วยไม่ได้มีความเชื่อ (อย่างน้อยก็ไม่ได้กล่าวไว้) เช่น
- ลาซารัส ยอห์น 11:1-44
 - หูของมาลาคัส ลูกา 22:50-51
 - คนผีเข้าที่เมืองเกราซา มาระโก 5:1-20
 - คนหูหนวกและเป็นใบ้ มาระโก 7:32-35
 - แม่ยายของเปโตร ลูกา 4:38-39
 - บุตรชายของหญิงม่าย ลูกา 7:12-15
 - คนมือลีบ มาระโก 3:1-5
 - คนที่เกิดมาตาบอด ยอห์น 9:1-7
 - บุตรสาวของอับราฮัม ลูกา 13:10-13
 - บุตรชายของข้าราชการ ยอห์น 4:46-50
 - คนไข้ของนายร้อย มัทธิว 8:5-13
 - ลูกสาวของหญิงชาวไซโรฟินีเซียน มัทธิว 15:21-28

- บุตรสาวของไยรัส มาระโก 5:35-43
- E. บางที่การรักษาเกิดขึ้นเพราะความเชื่อของคน ๆ นั้น แต่ละคน เช่น
- ชายตาบอด 2 คน มัทธิว 9:27-31
 - คนโรคเรื้อนหนึ่งคน มัทธิว 8:2:4, 20:29-34, มาระโก 1:40-44
 - คนโรคเรื้อนสิบคน มัทธิว 20:29-34
 - คนตาบอดชื่อบาที่มีอิส มาระโก 10:46-52, ลูกา 18:35-43
 - หญิงโลหิตตก มัทธิว 9:20-22, มาระโก 5:25-34, ลูกา 8:43-48
- F. บางที่การรักษาเกิดขึ้นเพราะความเชื่อของผู้อื่น
- คนไข้ของนายร้อย มัทธิว 8:5-13
 - บุตรชายของข้าราชการ ยอห์น 4:46-53
 - ชาย 4 คน ซึ่งแบกคนเป็นอัมพฤกษ์มา มัทธิว 9:1-8, มาระโก 2:1-12, ลูกา 5:17-26
 - คนใบ้ถูกมารเข้าครอง มัทธิว 9:32-33
 - คนตาบอด/เป็นใบ้ ถูกผีเข้า มัทธิว 12:22-33
 - บุตรสาวของไยรัส มาระโก 5:35-43
 - ชายหูหนวกและเป็นใบ้ มาระโก 7:32
 - คนตาบอด มาระโก 8:22-26
- G. พระองค์ทรงใช้วิธีการทางคำพูดที่แตกต่างกันออกไป
1. บางที่พระองค์ตรัสถ้อยคำแห่งการประกาศเท่านั้น เช่น ในกรณีของ
 - บุตรสาวของอับราฮัม ลูกา 13:10-13
 - บุตรชายของข้าราชการ ยอห์น 4:46-50
 - คนตาบอดชื่อบาร์ที่มีอิส มาระโก 10:46-52
 - ชายตาบอด 2 คน
 - คนไข้ของนายร้อย มัทธิว 8:5-13
 2. บางที่พระองค์ใช้ถ้อยคำตรัสสั่ง
 - ชายที่เป็นอัมพฤกษ์ ลูกา 5:17-26
 - บุตรของไยรัส มาระโก 5:22-24, 35-43
 3. พระองค์ทรงผสมคำสั่งและการสัมผัส เช่น
 - คนโรคเรื้อน มัทธิว 8:2-4
 - ชายตาบอด 2 คน มัทธิว 9:27-31
 - แม่ยายของเปโตร ลูกา 4:38-39

- ชายหูหนวกและเป็นใบ้ ลูคา 7:32-35
 - บุตรชายของหญิงม่าย ลูคา 7:12-15
 - บุตรสาวของอับราฮัม ลูคา 13:10-13
- H. นอกจากการสัมผัสและต้องเป็นส่วนตัวแล้ว พระองค์ทรงรักษาจากที่ห่างไกลคนเจ็บด้วย เช่น
- คนไข้ของนายร้อย มัทธิว 8:5-13
 - บุตรชายของข้าราชการ ยอห์น 4:46-50
 - ลูกสาวของหญิงไซโรฟินีเชีย มัทธิว 15:21-28
- I. พระองค์ทรงบัญชาคนป่วยให้ทำบางอย่างซึ่งเป็นส่วนของขบวนการรักษา
1. ชายมือลีบ – ให้เหยียดมือออก ลูคา 6:6-11
 2. คนง่อยที่เบธไซดา – จงลุกขึ้น หยิบที่นอนแล้วเดินไป ยอห์น 5:1-9
 3. ข้าราชการกับคนป่วย – กลับไปเกิด..... ยอห์น 4:46-54
 4. คนโรคเรื้อน 10 คน – จงไปแสดงตัวกับปุโรหิต ลูคา 17:11-19
 5. ชายตาบอด – จงไปล้างตาในสระสิโลอัม ยอห์น 9:7
- J. พระองค์ทรงรับใช้โดยรักษาโรคทั้งในที่สาธารณะ (กลุ่มคน ธรรมศาลา) และในสถานที่ส่วนตัว (บ้าน การพูดคุยเป็นการส่วนตัว)
- K. พระองค์ทรงใช้สิ่งของ วัตถุที่แปลก ๆ เช่น
1. น้ำลาย
 2. โคลน
 3. แหย่นิ้วลงในหู
 4. ชายเสื่อคลุม
 5. ล้างในน้ำ
- L. บางครั้งคนป่วยจะต้องพระองค์ เช่น
- มาระโก 5:23-24, 3.10, 6.56
 - ลูคา 6.17-19
- M. บางครั้งพระองค์ทรงจะต้องคนป่วย เช่น
1. ชายตาบอด 2 คน มัทธิว 9.27-31
 2. คนที่มีหลายโรค ลูคา 4.40
 3. คนโรคเรื้อน ลูคา 5.13
 4. ผู้หญิงที่มีวิญญาณแห่งความอ่อนแอ ลูคา 13.10-13
- N. คำสอนในการติดตามผลมีต่างกัน เช่น แม่ยายของเปโตรลุกขึ้นจากเตียงและรับใช้คนในบ้าน พระเยซูทรงเรียกให้ดูแลลูกสาวไยรัสและหาอาหารมาให้เธอ
- O. การรักษาโรคของพระเยซูเกิดขึ้นในที่ต่าง ๆ กัน

- บ้านต่าง ๆ (ที่ประตูบ้าน, ภายในบ้าน)
- การประชุมกลางแจ้ง ถนน ที่สระน้ำ เขิงภูเขา ในเรือ
- ในขบวนงานศพ
- พระวิหาร
- ป่าช้า
- เวลาอาหาร
- ระหว่างทางที่ไปยังจุดหมายอื่น ๆ
- ในสวน

P. มีการตอบสนองต่าง ๆ กันต่อการอัศจรรย์และการรักษาโรค

- ประหลาดใจ
- ยำเกรงพระเจ้า
- ความขัดแย้งกัน
- ครอบครวัและผู้นำศาสนาปฏิเสธไม่ยอมรับ
- ฝีมาร์ร้องออกมา
- ความโกรธ
- ความมีชื่อเสียง
- ถวายเกียรติแต่พระเจ้า
- สงสัยตั้งคำถาม (นี่อะไรกัน)
- อภิปราย ได้เถียง (ทั้งรายงานและข่าวลือ)
- ความรอดทั้งครอบครวั